

Khutbah sa Biyernes na Ibinahagi at Ipinamahagi

Petsa: Ika-4 ng Al-Muharram 1448 AH / Kasabay ng Hunyo 19, 2026 AD

MGA PAGNINILAY SA PAGSISIMULA NG BAGONG TAONG HIJRI

Ang lahat ng papuri ay para sa Allah, ang Hari, ang Kabanal-banalan, ang Mapagpala ng Kapayapaan, ang Nagpapatakbo ng mga gabi at mga araw, at ang Nagpapanibago ng mga buwan at mga taon.

Ako ay sumasaksi na walang ibang diyos na karapat-dapat sambahin maliban sa Allah, na Siya lamang at walang katambal; Siya na nagtalaga sa buwan ng Al-Muharram bilang simula ng mga buwan ng taon.

At ako ay sumasaksi na ang ating Propeta Muhammad ay Alipin ng Allah at Kanyang Sugo, ang pinuno ng sangkatauhan, ang kabilugan ng buwan (sa kagandahan at liwanag), at ang selyo ng pagkakapropeta. Nawa'y ang kapayapaan, pagpapala, at biyaya ng Allah ay mapasakanya, sa kanyang mararangal na kamag-anak, sa kanyang mga tapat at tanyag na kasamahan (Sahabah), at sa mga sumunod sa kanila sa kabutihan, habang patuloy na nagpapalitan ang liwanag at dilim.

At pagkatapos:

Inirerekomenda ko sa inyo—mga hamba ng Allah—at sa aking sarili ang pagkatakot sa Allah (Taqwa); sapagkat ito ang pinakamakinabang na pakinabang, ang pinakamalaking kaloob, at ang pinakamataas na mithiin:

{ At ang sinumang sumunod sa Allah at sa Kanyang Sugo, at natatakot sa Allah at nagpapanatili ng kanyang tungkulin sa Kanya, sila ang mga mapagwagi. } [An-Nur: 52]

At alamin ninyo na ang pinakamainam na pananalita ay ang Aklat ng Allah (Quran), at ang pinakamainam na patnubay ay ang patnubay ni Muhammad (nawa'y mapasakanya ang kapayapaan at pagpapala ng Allah). At ang pinakamasama sa mga bagay ay ang mga gawa-gawang pagbabago (sa relihiyon), at bawat gawa-gawang pagbabago (Bida'h) ay pagkaligaw, at bawat pagkaligaw ay patungo sa Apoy ng Impiyerno.

Mga Minamahal na Muslim:

Nakararanas ang ummah (sambayanang) Islamiko sa mga araw na ito ng pagsikat ng isang bagong taong Hijri, matapos lumubog ang araw ng nakaraang taon na may dalang maraming kalungkutan at kagalakan. Ito ay lumisan na saksi sa ating mga gawa, at dala-dala ang mga talaan ng ating mga balita. Napakabilis nga ng paglipas ng mga gabi at araw, at ang pagtatapos ng mga buwan at taon!! Ngunit ang pinagpala ng Allah—nawa'y pangalagaan kayo ng Allah—ay ang siyang kumukuha ng mga aral at patnubay mula sa mga pangyayari nito, at humuhugot ng mga paalala at babala mula sa mga kaganapan nito, gaya ng sinabi ng Dakilang Allah:

{ At katotohanang dumating na sa kanila ang mga balita na kung saan ay may sapat na babala (upang pigilan sila sa paggawa ng masama). } [Al-Qamar: 4]

O mga Mananampalataya:

Labing-apat na siglo na ang nakalilipas, naganap ang paglikas (Hijrah) ng pinuno ng mga Propeta at pinakamabuti sa mga pinili, ang Propeta Muhammad (nawa'y mapasakanya ang kapayapaan at

pagpapala ng Allah). Ang paglikas na ito ay nagbigay-liwanag sa mga katangian ng karangalan at kagandahan, at nagpakita sa mga detalye nito ng mga larawan ng kadakilaan at kamahalan; hanggang sa ito ay maging isang mahalagang kayamanan ng Propeta, isang matatag na praktikal na pamamaraan, at isang dakilang bukal ng kasaysayan na nagpapatibay sa kapangyarihan at karangalan ng ummah, at nagbibigay-inspirasyon sa mga salinlahi nito tungo sa tagumpay at kawastuhan.

Ngayon, muli nating isinasaisip kasama ninyo ang maluwalhating pangyayari ng Hijrah, at ang mga naganap dito na mga sitwasyon ng pagbibigay, paggugol, pagsasakripisyo, at pag-aalay ng buhay; upang ating mapagkunan mula rito ang tunay na kahulugan ng pagtitiis, pagtutulungan, at katapatan.

Matapos makumpleto ng ating mapagkakatiwalang Sugo (nawa'y mapasakanya ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) ang labintatlong taon ng pag-anyaya sa kanyang pamayanan nang may karunungan at katapangan—na iba't iba ang pamamaraan ng kanyang pananalita sa pamamagitan ng babala at magandang balita, pinupuntahan ang kanilang mga pagtitipon, at nagtutungo sa kanilang mga klab—nang walang pakialam sa hinarap niyang matinding hira at pasakit, at sa iba't ibang uri ng panlilinlang at pagpapaligaw, pati na rin ang pang-aabuso sa kanya sa pamamagitan ng pangungutya at pananakit. Umabot pa nga sa punto na sila ay nagkuntsabahan upang patayin siya, at nagtipon-tipon bitbit ang mga sandata sa paligid ng kanyang bahay. Ngunit iniligtas ng Allah ang Kanyang minamahal mula sa kanilang mga kamay, at ibinalik ang kanilang masamang balak sa kanilang sariling mga leeg:

{ At (alalahanin) nung ang mga hindi naniniwala ay nagbalak laban sa iyo upang itapon ka sa bilangguan, o patayin ka, o palayasin ka; sila ay nagbabalak, at ang Allah ay nagbabalak din, at ang Allah ang Pinakamainam sa mga nagbabalak. } [Al-Anfal: 30]

At nang tumindi ang pagsubok na ito, at naging napakahirap ng pasanin para sa mga taong may pananampalataya, ipinahintulot ng Allah—Luwalhati sa Kanya—sa Kanyang Propeta (nawa'y mapasakanya ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) ang paglikas (Hijrah) patungo sa Marangal na Lungsod ng Madinah; upang siya ay manirahan doon sa piling ng mga mananampalataya, maging ligtas sa mga nag-aabang na pag-atake ng mga musrik (sumasamba sa iba't ibang diyos), at upang maipalaganap ang Kanyang relihiyon na kinalugdan para sa kanya ng Panginoon ng mga sansinukob.

Kaya ang kanyang paglikas ay naging kislap ng pag-asa, panimula ng tagumpay, at mapa para sa pagbabalik ng mga Sahabah (mga kasamahan ng Propeta) na nagsipaglikas patungo sa Makkah bilang mga mananakop at mapagwagi. Ang Dakilang Allah ay nagsabi:

{ Katunayan, Siya na nag-utos sa iyo ng Quran ay tiyak na magbabalik sa iyo sa pook ng pagbabalikan (sa Makkah). } [Al-Qasas: 85]

Sa pamamagitan ng kanyang paglikas, binigyan ng Allah ng karangalan ang Islam, at natapos ang panahon ng kahirapan at mga pasakit. Ang Hijrah ay naging tagapagpasiya sa pagitan ng mga liwanag ng katotohanan at ng kapanglawan ng shirk (pagtatambal sa Allah) at kadiliman, at pagkatapos nito ay lumipat ang kapangyarihan sa Islam:

{ At sabihin mo: "Ang katotohanan ay dumating na, at ang kabulaanan ay naglaho na. Katunayan, ang kabulaanan ay laging nakatalagang maglaho." } [Al-Isra: 81]

O mga Nagpapakaisa sa Allah (Muwahhidun):

Katunayan, ang sinumang nagninilay sa pangyayari ng Hijrah ng Propeta, at sa mga nakapaloob dito na mga patnubay ng Shariah at mga makalupang himala, ay malinaw na maiintindihan na ang karangalan at

katatagan ay hindi makakamtan maliban sa pamamagitan ng Tauhid (pagpapakaisa sa Allah), matatag na paniniwala (Yaqeen), paglikas tungo sa Panginoon ng mga sansinukob, at pagkapit sa patnubay ng Kanyang mapagkakatiwalang Sugo, gaya ng sinabi ng ating Panginoon sa Kanyang Aklat:

{ Kaya magsipagtakbo kayo patungo sa Allah (mula sa Kanyang parusa tungo sa Kanyang habag). Katunayan, ako ay isang malinaw na tagababala sa inyo mula sa Kanya. } [Adh-Dhariyat: 50]

Ang paglikas (Hijrah) ay may dalawang uri:

Una: Paglikas ng Katawan (Physical Hijrah)

Ito ay ang paglipat mula sa lupain ng shirk patungo sa lupain ng Islam, at ito ay nagiging obligasyon kapag ang isang tao ay hindi na kayang sambahin ang kanyang Panginoon—ang Hari, ang Maalam—at kapag naging imposible nang isagawa ang mga ritwal ng relihiyon tulad ng pagdarasal (Salah), pagbibigay ng kawanggawa (Zakah), at pag-aayuno (Sawm). Sa pagkakataong ito, napipilitan ang mananampalataya na lumikas upang isalba ang kanyang relihiyon, at upang mapangalagaan ang kanyang pananampalataya at katiyakan. Ang Dakilang Allah ay nagsabi:

{ At ang sinumang lumabas mula sa kanyang tahanan bilang emigrante (lumilikas) patungo sa Allah at sa Kanyang Sugo, at pagkatapos ay inabutan siya ng kamatayan, ang kanyang gantimpala ay tiyak na nasa Allah na. At ang Allah ay Laging Mapagpatawad, Maawain. } [An-Nisa: 100]

Ikalawa: Paglikas ng Puso (Spiritual Hijrah)

Ito ay ang pagbaling ng puso patungo sa Allah—Luwalhati sa Kanya—sa pamamagitan ng pagpapakaisa sa Kanya (Tauhid), paghahangad ng Kanyang kaluguran, paglayo sa mga kasalanan at sa mga bagay na ikagagalit Niya, at pagtupad sa Kanyang mga batas at obligasyon. Tiyak na sinabi ng Propeta (nawa'y mapasakanya ang kapayapaan at pagpapala ng Allah):

"Ang tunay na Muhajir (lumilikas) ay ang siyang umiiwas at nag-iiwan sa mga bagay na ipinagbawal ng Allah." [Inulat ni Al-Bukhari mula sa hadith ni Abdullah bin 'Amr, nawa'y kalugdan silang dalawa ng Allah].

At ang paglikas na ito (ng puso) ang siyang batayan sa kawastuhan ng pananampalataya at sa kalinisan ng pinagmulan nito. Ito ay tungkulin ng bawat Muslim sa buong yugto ng kanyang buhay, at hindi niya ito dapat iwanan hanggang sa oras ng kanyang kamatayan.

Dahil dito, naging dakila ang kahalagahan ng Hijrah sa mga puso ng mga marangal na Sahabah (kasamahan ng Propeta). Nagsikap silang ipakita ang kahalagahan nito at isapubliko ang batas nito sa sangkatauhan, kaya naman ginawa nila itong batayan ng kalendaryo sa pagsisimula ng bawat taon, at ang opisyal na takdang-panahon para sa pagkukuwenta ng mga buwan at mga araw. Ginawa nila ito bilang pagmamalaki sa kasaysayan ng ummah at sa kaluwalhatian ng kabihasnan nito, bilang pag-alala sa mga pakikibaka nito at sa karangalan ng ipinaglalaban nito, at bilang pagpapatibay sa kalayaan nito at sa hindi nito pagiging sunod-sunuran sa iba.

Kaya naman—mga Alipin ng Allah—sa pagsisimula ng taong ito, panibaguin ninyo ang inyong pagbabalik-loob (Tawbah), mag-imbak kayo ng mga mabubuting gawa sa inyong paglikas patungo sa

inyong Panginoon, at magalak kayo sa kapuri-puring kahihinatnan, sa tiyak na kaligayahan, at sa saganang mga gantimpala.

Saksi ang Panginoon na siyang nagpadala kay Muhammad (nawa'y mapasakanya ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) dala ang katotohanan: hindi magiging maayos ang kalagayan ng isang Muslim maliban kung itataguyod niya ang relihiyon, at hindi niya makakamtan ang karangalan at dignidad maliban sa kanyang pagbabalik sa Panginoon ng mga sansinukob, at sa paglakad niya sa landas ng mga Propeta at mga Sugo.

Nagsabi ang Pinuno ng mga Mananampalataya (Amir al-Mu'minin), si Umar bin Al-Khattab (nawa'y kalugdan siya ng Allah):

"Katunayan, tayo ay isang pamayanan na binigyan ng Allah ng karangalan sa pamamagitan ng Islam. Kaya sa tuwing maghahangad tayo ng karangalan sa ibang pamamaraan maliban sa kung paano tayo pinarangalan ng Allah, tayo ay hihiyain at itatampok ng Allah sa kababaan." [Inulat ni Al-Hakim sa kanyang Mustadrak, at itinalagang sahih ni Al-Albani].

O Allah! Gawin Mo pong ang pinakamabuti sa aming mga gawa ay ang mga huling bahagi nito, at ang pinakamabuti sa aming mga buhay ay ang katapusan nito, at ang pinakamabuti sa aming mga araw ay ang araw na makakaharap Ka namin. Katunayan, Ikaw ang Pinakamabuti sa mga tatanungin, at ang Pinakamarangal sa mga inaasahan.

Nawa'y pagpalain ng Allah ang Quran na Dakila para sa akin at sa inyo, at pakinabangan natin ang mga nakapaloob dito na mga bersikulo (Ayat) at matalinong paalala (Zikr). Sinasabi ko ang aking mga salitang ito, at humihingi ako ng kapatawaran sa Allah para sa aking sarili at para sa inyo mula sa bawat kasalanan, at nagbabalik-loob ako sa Kanya; katunayan, Siya ang Laging Mapagpatawad, ang Maawain.

Ikalawang Khutbah

Ang lahat ng papuri ay para sa Allah dahil sa pagkakaayos ng kalagayan at sa mabubuting kahihinatnan. Ako ay sumasaksi na walang ibang diyos na karapat-dapat sambahin maliban sa Allah, na Siya lamang at walang katambal; Siya na laging nagtatagumpay sa Kanyang naisin. At ako ay sumasaksi na ang ating Propeta at pinuno na si Muhammad ay Kanyang hamba at Sugo, na hinirang na may pinakamarangal na mga katangian. Nawa'y ang kapayapaan at saganang pagpapala ng Allah ay mapasakanya, sa kanyang mag-anak, at sa kanyang mga kasamahan na nagsiangat sa pinakamataas na mga antas at karangalan.

At pagkatapos:

Matakot kayo sa Allah—mga hamba ng Allah—sapagkat ang pagkatakot sa Allah (Taqwa) ang sanhi ng inyong pagtatagumpay, ang pangangalaga sa inyong mga gawain, ang korona ng inyong karangalan, at ang sagisag ng inyong lakas.

Mga Alipin ng Allah na Mananampalataya:

Katunayan, kabilang sa mga pangyayari na ating isinasaisip sa pagsisimula ng taon, at patuloy nating inaalaala ang mga malalalim na aral nito, ay ang pagtataguyod ng Allah sa Kanyang mga piling lingko (mga Wali) at ang Kanyang pagpaparusa sa Kanyang mga kaaway.

Ito ay ang dakila, maringal, at walang-kamatayang pangyayari sa paglipas ng mga panahon at pagpapalit ng mga pamahalaan; noong bigyan ng Allah ng tagumpay ang Kanyang dakilang Sugo na si Musa (Moses) na anak ni Imran—ang nakipag-usap sa Allah, nawa'y mapasakanya ang kapayapaan—at nilunod ang malupit na diktador na si Firaun (Pharaoh), ginapi ang kanyang hukbo, iniligtas ang Angkan ng Israel (Bani Israel), at hinati ang dagat para sa kanila. Matapos silang maging mga alipin na pinagmamalupitan, biniyayaan sila pagkatapos ng tagumpay, kaligtasan, at katatagan.

Ito ay upang ating malaman na ang kalupitan, pananakit, at kaapihan, gaano man ito tumindi at humaba, ang pagtataguyod ng Allah sa Kanyang mga piling lingkod ang siyang laging magiging huling resulta at kahihinatnan. At napakalaking aral nito para sa bawat tinatahak ang landas ng mga malulupit at mapang-api: na ang babala ng parusa ng Allah ay tiyak na aabot sa kanila, kahit na paglipas pa ng panahon.

Ang pangyayari ng Hijrah at ang Araw ng 'Ashura ay itinuturing na dalawa sa mga walang-kamatayang araw ng pagtatagumpay. Kaya naman, hayaang magalak ang mga mata ng mga taong may pananampalataya dahil dito, at magsilbing babala ito sa mga mapang-api at mga tagataguyod ng kabulaanan upang itigil ang kanilang pagkaligaw bago huli ang lahat:

{ Katunayan, narito ang isang paalala para sa sinumang may puso o nakikinig habang siya ay naroroon (at nakasaksi nang buong puso). } [Qaf: 37]

O mga Mananampalataya:

Kabilang sa mga (mababuting) gawa sa buwan ng Allah na Al-Muharram ay ang pagiging kanais-nais (Mustahabb) ng madalas na pag-aayuno rito. Ayon kay Abu Hurayrah (nawa'y kalugdan siya ng Allah), sinabi niya: Sinabi ng Sugo ng Allah (nawa'y mapasakanya ang kapayapaan at pagpapala ng Allah):

"Ang pinakamainam na pag-aayuno pagkatapos ng Ramadan ay ang buwan ng Allah na Al-Muharram." [Inulat ni Muslim].

At higit lalo na ang ikasampung araw (Araw ng 'Ashura), sapagkat ang pag-aayuno rito ay nagpapatawad sa mga kasalanan ng isang buong nakaraang taon. Ayon kay Abu Qatadah (nawa'y kalugdan siya ng Allah), ang Sugo ng Allah (nawa'y mapasakanya ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) ay tinanong tungkol sa pag-aayuno sa araw ng 'Ashura, at sinabi niya:

"Inaasahan ko sa Allah na ito ay magsisilbing kabayaran (kapatawaran) para sa nakaraang taon." [Inulat ni Muslim].

At ninais din ng Propeta (nawa'y mapasakanya ang kapayapaan at pagpapala ng Allah) na mag-ayuno sa araw bago ito (ika-9 ng Muharram) upang maiba sa mga Angkan ng Kasulatan (Ahl al-Kitab), at upang magdagdag ng kabutihan at gantimpala, kung kaya't sinabi niya (nawa'y mapasakanya ang kapayapaan at pagpapala ng Allah):

"Kung ako ay mabubuhay pa hanggang sa susunod na taon, tiyak na lalo kong aayunuhan ang ikasiyam na araw." [Inulat ni Muslim mula sa hadith ni Ibn 'Abbas, nawa'y kalugdan silang dalawa ng Allah].

Kaya naman, tumugon kayo—o kayong mga pinagpala—sa tawag ng inyong Propeta (nawa'y mapasakanya ang kapayapaan at pagpapala ng Allah), at magmadali kayong mag-ayuno sa dalawang araw na ito upang hanapin ang kaluguran ng inyong Panginoon. Napakaliit nga nitong gawain, ngunit napakalaki ng inilaang gantimpala rito! Ang matalino ay ang siyang nagsasamantala sa mga ganitong

panahon sa pamamagitan ng paggawa ng mga kabutihan, at sinisimulan ang kanyang bagong taon sa pamamagitan ng mga tamang gawa at pagsunod, upang mapagwagian ang matataas na antas (sa Paraiso).

Bukod dito, alamin ninyo—nawa'y kaawaan kayo ng Allah—na kabilang sa mga pinakamainam na gawa sa gantimpala ay ang madalas ninyong pagpapadala ng mga panalangin ng pagpupuri (Salawat) at kapayapaan sa pinakamainam na anak ni Adam sa katanyagan at karangalan; ang may-ari ng mga malililaw na tanda, patunay, at kahanga-hangang katangian. Katunayan, iniutos sa inyo ng inyong Panginoon ang bagay na iyan, kung saan ang Dakilang Allah ay nagsabi sa isang marangal na talata:

{ Katunayan, ang Allah at ang Kanyang mga anghel ay nagpapadala ng mga pagpapala (at pagpupuri) sa Propeta. O kayong mga naniwala! Magpadala kayo ng mga pagpapala sa kanya, at bumati sa kanya ng pagbati ng kapayapaan. } [Al-Ahzab: 56]

O Allah! Magpadala Ka ng pagpapala sa kanya at sa kanyang mag-anak, pati na rin sa lahat ng kanyang mga kasamahan.

O Allah! Patawarin Mo po ang mga Muslim na kalalakihan at mga Muslim na kababaihan; ang mga nabubuhay sa kanila at ang mga yumao na.

Panginoon namin! Alisin Mo po sa amin ang mga pagsubok, ang mga salot (pandemya), ang mga kahirapan, at ang mga kapighatian. Panatilihin Mo po sa amin ang mga biyaya, at ilayo Mo po sa amin ang mga parusa. Linisin Mo po ang aming mga puso, Ikaw ang Pinakamainam na naglilinis nito.

Panginoon namin! Ipagkaloob Mo po sa amin ang kabutihan sa mundong ito, at ang kabutihan sa Kabilang-buhay, at iligtas Mo po kami sa parusa ng Apoy ng Impiyerno.

O Allah! Pangalagaan Mo po ang Kuwait at ang mamamayan nito mula sa lahat ng kasamaan at kapahamakan. Gawin Mo po ang bansang ito na ligtas at payapa, gayundin ang lahat ng iba pang mga lupain ng mga Muslim; at patatagin Mo po ang lupa sa ilalim ng kanilang mga paa.

O Allah! Patnubayan Mo po ang aming Amir at ang kanyang Tagapagmana ng Trono (Crown Prince) patungo sa mga bagay na Iyong minamahal at kinalulugdan, at gabayan Mo po ang kanilang mga pamumuno tungo sa kabutihan at pagkatakot sa Iyo (Taqwa).

At ang huli sa aming mga panalangin ay ang pagpupuri sa Allah, ang Panginoon ng mga sansinukob.

Ang Komite sa Paghahanda ng Huwarang Khutbah para sa Pagdarasal sa Biyernes (Kuwait)